

Rapport over moslims in CDA mag papierbak in

Het CDA was de eerste partij met een niet-westerse nieuwkomer als Tweede Kamerlid, gedeputeerde en burgemeester.

John Kuijt
CDA-lid

Een werkgroep onder leiding van oud-minister Ben Bot adviseert het CDA om nadrukkelijker kiezers en nieuwe leden te gaan werven onder moslims in de grote steden (*Trouw*, 6 maart).

Het rapport van de werkgroep wekt meerdere malen de suggestie dat het CDA een christelijke partij is. Dat verbaast mij zeer, aangezien bij elke introductiebijeenkomst het verschil tussen christelijke- en christendemocratische politiek aan nieuwe leden wordt uitgelegd. Het CDA is een brede volkspartij waarbij iedereen die zich in de uitgangspunten (gerechtigheid, solidariteit, gespreide verantwoordelijkheid en rentmeesterschap) herkent volwaardig lid kan zijn. Het idee dat moslims zich hierdoor buitengesloten of minder welkom zouden kunnen voelen, is daarmee ongegrond.

De schrijvers van het rapport zouden graag willen zien dat meer moslims actief zijn in en namens het CDA. Maar moslims zijn allang volop actief in de partij. Moslims zijn in de vertegenwoordigende rol actief als raadslid, Statenlid en bestuurder. De werkgroep wijst er zelf op dat het CDA de eerste partij was met een niet-westerse nieuwkomer als Tweede Kamerlid, gedeputeerde en burgemeester. Er zijn, zo nodig, wel andere relevante doelgroepen te bedenken die binnen het CDA ondervertegenwoordigd zijn. Ook de oproep voor positieve discriminatie van moslims is mij een doorn in het oog. Het gaat immers om de kwaliteit van de volksvertegenwoordiger.

Een groot deel van het rapport

Moslims wonen een gebedsdienst bij in de Mevlana Moskee in Rotterdam. FOTO ROOS KOOLE, ANP

wordt gevuld met electorale redenen waarom er meer focus op de moslimdoelgroep zou moeten liggen. Van alle gelezen argumenten is dit misschien wel het zwakste statement. Ik

‘Moslims zijn allang volop actief in de partij’

stoor me eraan dat we moslims als stemvee zouden zien. We denken toch na over de inhoud en onze boodschap? We prefereren toch geen populistische koers, zoals bijvoorbeeld 50Plus, om de kiezer te paaien?

Als we toch strategische keuzes zouden maken op basis van kiezersonderzoek, dan zou het CDA mogelijk zelfs tot een tegenovergestelde

conclusie kunnen komen. Uit onderzoek van De Hond (juli 2011) blijkt dat 72 procent van de CDA-kiezers zich zorgen maakt over de toenemende invloed van de islam in West-Europese landen en dat 94 procent van het electoraat vindt dat de problematiek van het toenemend aantal islamieten in de samenleving is onderschat. Het was beter geweest als het rapport hierop was ingegaan.

De resolutie van het congres heeft een teleurstellend en overbodig rapport opgeleverd. Het zou niet erg zijn als dit rapport onderin de la, of liever onderin de papierbak, belandt. Ook zonder het rapport is iedereen welkom bij het CDA. Sybrand Buma zei op het afgelopen najaarscongres: “Het CDA is er voor iedereen: man, vrouw, christen, moslim, ongelovig, hetero, homo, zwart en wit.” Daar sluit ik me graag volledig bij aan.

Briljante geesten zijn al aanwezig

Noks Nauta
bedrijfsarts en psycholoog,
medeoprichter van het Instituut
Hoogbegaafdheid Volwassenen (IHBV)

Briljante geesten zouden in het kader van innovatie naar Nederland gehaald moeten worden (*Trouw*, 8 maart). Die briljante geesten zijn er echter al! Elke samenleving heeft namelijk per definitie mensen die bijzonder intelligent zijn, die potentieel excellente prestaties kunnen leveren. Dat dat nu niet voldoende gebeurt, is triest voor deze mensen én voor de maatschappij. Het verband tussen briljante geesten en excellente prestaties is echter niet eenvoudig.

Als we uitgaan van de verdeling van de IQ-scores in de gehele bevolking, dan scoort statistisch gezien 2,3 procent van de mensen uitzonderlijk hoog, namelijk meer dan twee standaarddeviaties verwijderd van het gemiddelde. Van hoogintelligente mensen menen we dat ze in principe ook hoogbegaafd kunnen zijn. Een hoogbegaafde is iemand die hoog gevoelig waarneemt, een rijk geschakeerd gevoelsleven heeft, snel en slim denkt, autonoom is, gedreven en nieuwsgierig en scheppingsgericht (Kooijman-van Thiel: Hoogbegaafd, dat zie je zó, 2008). Hoogbegaafden zijn ook intens levende en vaak creatieve mensen, die ‘out of the box’ kunnen denken. Wanneer van jongsaf aan bekend is dat ze hoogbegaafd zijn, krijgen ze onderwijs dat bij hen past, en ook, hopelijk, de begeleiding die bij hen past door ouders en leerkrachten. Dat is nu echter nog lang niet zo.

We zien dat een deel (alleen weten we niet welk deel) van de hoogbegaafde volwassenen thans worstelt met hun uitzonderlijke kenmerken. Ze voelen zich al jong eenzaam en hebben geen plezier in het lesaanbod dat ze op school krijgen. Dat maakt dat ze niet altijd gemotiveerd zijn om hogere opleidingen te volgen of af te ronden. Die opleidingen zijn te

veel op de middelmaat gericht. Deze groep hoogbegaafden verliest de leermotivatie en wordt ongelukkig. Sommigen komen als cliënt terecht in de geestelijke gezondheidszorg. Degeenen die wel opleidingen afronden, redden het ook niet altijd op het werk. Bijna overal zijn ze in de minderheid en voelen zich eenzaam. Sommigen krijgen door hun scherpe observatievermogen conflicten, terwijl ze de inhoud van het werk vaak belangrijker vinden dan hun eigen belang.

Om briljante geesten voor innovatie in te zetten is herkennen van deze mensen, liefst van jongsaf aan, nodig. Niet om ze klaar te stomen voor

Om hoogbegaafden voor innovatie in te zetten, is vroege herkenning nodig

een door anderen uitgestippelde carrière, maar wel om de voorwaarden te scheppen waaronder hun kwaliteiten tot bloei kunnen komen. Maar ook zouden volwassen toptalenten veel meer herkend kunnen worden. Veel hoogbegaafden zijn helemaal niet bezig met presteren of excelleren. Veel hoogbegaafden zouden ook graag hun kwaliteiten effectiever willen inzetten, maar het lukt ze niet altijd. Als we hun briljante geesten willen gebruiken voor innovatie, dan zouden we wel eens anderen nodig kunnen hebben die als go-between fungeren tussen de hoogbegaafden en de plek waar hun briljante geest nuttig kan zijn. Dat wordt dan zeker een win-win-situatie.

Wie pakt de handschoen op om de toptalenten voor innovatie in Nederland te herkennen en hun kwaliteiten te laten bloeien? Deze talenten zijn er echt al!

len

denktank

Twee maten

Mensenrechten hebben internationale betekenis. Als ze in het buitenland geschonden worden, dan mogen we ons daarmee bemoeien. Onze regering moet dan de dialoog openen: door er bij een officieel bezoek iets van te zeggen. De reactie is dan vaak dat het inmenging is in binnenlandse aangelegenheden, maar dat argument telt niet. Behalve als het om onszelf gaat. De Turkse regering heeft een schending van mensenrechten in ons land ontwaard: een Turks jongetje is ondergebracht bij twee lesbische pleegouders. En ineens willen we geen dialoog meer, want dit is inmenging in een interne Nederlandse kwestie. Het gaat hier nog wel om Turkije, dat van ons moest ophouden met het martelen van gevangenen en het onderdrukken van de Koerden. En dat daarin enorme vooruitgang heeft geboekt met het oog op toetreding tot de EU. Waarom kunnen we niet luisteren naar het Turkse verhaal, en dan meteen die kans benutten om ons homostandpunt uiteen te zetten en nu eens een echte dialoog te voeren over mensenrechten?

Christiaan Roorda Den Bosch
Ook een denktank insturen? denktank@trouw.nl

Redactie Podium Trouw, Postbus 859, 1000 AW Amsterdam
Telefoon 020-5629444 E-mail: podium@trouw.nl

Podium is een vrijplaats voor discussie. Artikelen tellen maximaal 650 woorden, Brieven maximaal 150. Alle stukken zijn op persoonlijke titel. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen te weigeren, te redigeren of in te korten. Bijdragen worden ook via internet, databank of anderszins verspreid. Eventuele auteursrechten blijven berusten bij de schrijver. Inzendingen graag voorzien van naam, adres en telefoonnummer, ook de e-mails.